

“Ieder geholpen dier is er één”

Honden en katten kunnen zich heel snel voortplanten, wat een overvloed aan zwerfdieren tot gevolg kan hebben. Dit is het geval in Roemenië. Een effectieve manier om deze groei een halt toe te roepen, is door op grote schaal te castreren en steriliseren. Stichting WeCAN, bestaand uit een groep gepassioneerde dierenartsen en assistenten, zet zich hiervoor in.

Bij een vakantie naar Spanje zul je wellicht denken aan zon, zee, strand en lekker eten. Maar voor dierenarts Kim van Brakel hoorde bij de vakanties die ze er in haar jeugd doorbracht nog iets: zwerfdieren. “Ik wist al heel jong dat ik dierenarts wilde worden. Ik had een heel hechte band met dieren en was altijd bij dieren te vinden. Tijdens onze vakanties in het huisje van mijn ouders in Spanje, was ik altijd bezig met de zwerfdieren die daar in de buurt rondliepen. Dat was voor mij een extra motivatie om dierenarts te worden.”

Inmiddels heeft Kim die droom werkelijkheid gemaakt, en heeft ze haar eigen dierenartsenpraktijk. “Ik heb altijd geprobeerd me voor goede doelen in te zetten, ook op het gebied van dieren. Maar ik heb het ook een tijd heel druk gehad met het opzetten van mijn eigen praktijk en mijn gezin. Maar de drang om me op een andere manier voor dieren in te zetten, die bleef.” Toen de praktijk van Kim tien jaar bestond, vroeg ze haar team wat ze graag wilden: een tripje naar een zonnig oord of zich een week in het buitenland inzetten voor een project voor dieren? “We gingen unaniem

voor dat laatste. Via-via kwam ik terecht in Roemenië, waar al een team bezig was om dieren te castreren en steriliseren. Wij konden ons bij hen aansluiten.” Wat Kim in Roemenië zag, liet haar niet koud. “Eigenlijk is het zo dichtbij, slechts drie uur vliegen, maar het was zo’n andere wereld. Er was zoveel armoede en daarom ook dierenleed. De mensen konden amper hun eten betalen, laat staan medische zorg voor hun dieren. Dat heb ik wel even moeten verwerken bij terugkomst.”

Oprichting

Zo ontstond er bij Kim een idee: een eigen stichting die zich inzet voor het helpen van dieren binnen en buiten Nederland, in de vorm van onder andere castratie- en sterilisatieprojecten. “Daarvoor moesten we van alles regelen: een ANBI-status, een bestuur, iemand die de financiën in de gaten hield en een team dat mee kon helpen met de projecten. Een vriendin van mij, Nanda, is ook dierenarts en heeft net als ik al heel haar leven affiniteit met zwerf- en asiëldieren. Ze heeft jarenlang als vrijwilliger in een dierenasiel gewerkt naast haar baan als dierenarts, dus ze wilde zich heel graag inzetten voor Stichting WeCAN. Een andere vriendin is goed met financiën, en zo werd het team gevormd.”

In 2023 kon Stichting WeCAN van start en al snel vond het eerste project in Roemenië plaats. “Dat is een land dat op mijn pad is gekomen en waar we zien dat onze hulp echt hard nodig is. De zwerfhondenpopulatie in

Het team aan het werk in de geïmproviseerde operatiekamer.

“De zwerfhondenpopulatie in Roemenië is echt enorm.”

Roemenië is echt enorm. Als je kijkt hoeveel puppy's één hond kan voortbrengen in een jaar tijd, en die puppy's ook weer op hun beurt – de groei van de populatie gaat zo hard. Het welvaartsniveau in Roemenië ligt daarnaast een stuk lager dan bij ons, dus mensen hebben minder financiële middelen om hun dier te laten opereren. Daar konden wij op een heel praktische manier iets in betekenen.”

Werkwijze

In een oud schoolgebouw kunnen Kim en haar collega's twee lokalen gebruiken waarin ze een dierenziekenhuis opbouwen. “Eén lokaal dient als ruimte waar mensen hun dieren mogen brengen en waar de dieren bijkomen na de operatie. Het andere lokaal bouwen we om tot operatiekamer met ver-

Zowel katten als honden komen voorbij op de operatietafel.

Het team werkt hard door om zoveel mogelijk dieren te helpen.

schillende tafels waaraan we opereren. We hebben ook altijd een assistent mee die zorgt dat alles in de operatiekamer soepel verloopt.” Kim werkt veel samen met de Roemeense stichting Hope for Dogs Romania, een initiatief van de Roemeense dierenbeschermster Mirela Marcu. “Zij heeft een groot stuk land van haar oma geërfd, waar ze een honden- en kattenopvang van heeft gemaakt. Inmiddels heeft ze daar meer dan 1.000 honden en 60 katten rondlopen. Zij is onze contactpersoon en de link met de lokale bevolking.”

Diereneigenaren kunnen zich bij Mirela aanmelden voor de castratie of sterilisatie van hun dier. “Daardoor weten wij van tevoren hoeveel dieren van eigenaren we op de operatietafel krijgen. Ook helpen we wilde honden, die natuurlijk eerst gevangen moeten worden. Die plaatsen we terug nadat ze geholpen zijn, want die zijn niet gesocialiseerd en daardoor niet plaatsbaar. Zij worden door de omgeving in de gaten gehouden en gevoerd, maar kunnen zich dankzij ons in ieder geval niet meer voortplanten, wat heel belangrijk is.”

In de resterende tijd worden er ook honden geopereerd die in de opvang van Mirela verblijven. “Je wil natuurlijk niet dat er bij haar in de opvang nog nieuwe dieren geboren worden. Dat is water naar de zee dragen.” Afgelopen oktober werden er in totaal in twee weken tijd bijna 500 dieren gecastreerd en gesteriliseerd. “Dat was hard werken, maar het is het dubbel en dwars waard.”

Druppel op gloeiende plaat

In de kleine twee jaar dat Kim en haar collega's afreizen naar Roemenië, schrikt ze iedere keer weer van het groeiende aantal dieren dat in de opvang van Mirela zit of rondzwervt op straat. “Soms voelt het als een druppel op een gloeiende plaat. Uiteraard is ieder geholpen dier er één en dat is waar je het voor doet, maar je wil natuurlijk ook zien dat het op een groter niveau impact heeft. Afgelopen jaar kregen we gelukkig voor het eerst echt duidelijke signalen dat

het aantal zwerfdieren niet meer zo hard stijgt, er lijkt echt iets te veranderen. We zijn er nog lang niet, maar dit is wel een opsteker.”

Bewustzijn

Een belangrijk deel van het werk van Kim en haar collega's, naast de medische ingrepen, is het creëren van meer bewustzijn. “We zien dat er steeds meer aandacht is voor het belang van sterilisatie en castratie, want er komen steeds meer mensen. Bij de eerste keer moesten we mensen echt nog over een drempel heen helpen, maar nu krijgen we al veel meer aanmeldingen, ook van mensen die er soms langer voor moeten reizen. We praten ook veel met mensen, zowel als we daar zijn als via de sociale media, waarop we veel delen over onze projecten.” Hiervoor werken Kim en haar collega's samen met verschillende mensen die net als zij een groot hart voor dieren hebben. Zo ook dierenarts Piet Hellemans, die veel met hen meedenkt en de projecten regelmatig onder de aandacht brengt. Daarnaast gaat hij regelmatig mee naar Roemenië om dieren te helpen.

Ambitie

Kim wil in de toekomst ook projecten in andere landen opzetten. “Het begon bij Roemenië, al is dit natuurlijk iets dat in veel meer andere landen speelt. Maar we zijn nog een jonge stichting, dus het heeft tijd nodig.” Een andere manier waarop Stichting WeCAN zich inzet, is door hulp te bieden in de vorm van een databank met projecten waar dierenartsen zich bij kunnen aansluiten. Daarnaast kan het instrumentarium, dat nodig is om onder andere castratieprojecten uit te voeren, geleend worden en kunnen Kim en haar collega's helpen in het onder de aandacht brengen van projecten via sociale media. “Dat zijn dingen die we verder uit willen breiden. Maar we hebben natuurlijk ook gewoon onze fulltime baan in Nederland, dus er is tijd voor nodig. Ik ben heel dankbaar dat ik dit kan doen en me op deze manier naast mijn werk in kan zetten voor dieren.”